

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (pritožbeni senat)

z dne 23. januarja 2018*

„Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Ocena – Karierno ocenjevalno poročilo – Ocenjevalno obdobje 2013 – Zavrnitev tožbe na prvi stopnji – Sestava senata, ki je izdal sodbo na prvi stopnji – Postopek imenovanja sodnika Sodišča za uslužbenca – Z zakonom ustanovljeno sodišče – Načelo zakonitega sodnika“

V zadevi T-639/16 P,

zaradi pritožbe zoper sodbo Sodišča za uslužbenca Evropske unije (drugi senat) z dne 28. junija 2016, FV/Svet (F-40/15, EU:F:2016:137), s katero se predlaga razveljavitev te sodbe,

FV, nekdanja uradnica Sveta Evropske unije, ki jo zastopa L. Levi, odvetnik,

pritožnica,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata J.-B. Laignelot in M. Bauer, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SPLOŠNO SODIŠČE (pritožbeni senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, M. Prek, D. Gratsias, S. Papasavvas in A. Dittrich (poročevalec), sodniki,

sodni tajnik: E. Coulon,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Pritožnica, FV, s pritožbo, ki jo je vložila na podlagi člena 9 Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije, predlaga razveljavitev sodbe Sodišča za uslužbenca Evropske unije (drugi senat) z dne 28. junija 2016, FV/Svet (F-40/15, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:F:2016:137), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razveljavitev njenega ocenjevalnega poročila za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2013.

* Jezik postopka: francoščina.

Dejansko stanje

- 2 Pritožnica, FV, tedanja uradnica Sveta Evropske unije, je 14. aprila 2014 prejela osnutek ocenjevalnega poročila za leto 2013, ki ga je sestavil prvi ocenjevalec. V zvezi s tem je 19. aprila 2014 predložila pripombe, pri čemer je formalno izpodbijala vsebino navedenega osnutka poročila in zahtevala njegovo ponovno preučitev. Prvi ocenjevalec je 20. maja 2014 odgovoril na pripombe pritožnice in potrdil svojo prvo oceno. Pritožnica je zahtevala ponovno preučitev osnutka ocenjevalnega poročila. Po razgovoru z drugim ocenjevalcem 10. junija 2014 ji je ta 26. junija 2014 sporočil svojo odločitev, da potrdi oceno prvega ocenjevalca. Drugi ocenjevalec je na podlagi mnenja odbora za poročila, ki se je sestel na zahtevo pritožnice, spremenil osnutek ocenjevalnega poročila, s katerim se je pritožnica seznanila 27. novembra 2014 (v nadaljevanju: sporno ocenjevalno poročilo).

Postopek na prvi stopnji, sestava senata in izpodbijana sodba

- 3 M. I. Rofes i Pujol je bila s Sklepom Sveta 2009/474/ES, Euratom z dne 9. junija 2009 o imenovanju sodnika Sodišča za uslužbence Evropske unije (UL 2009, L 156, str. 56) imenovana za sodnico Sodišča za uslužbence za dobo šestih let, in sicer od 1. septembra 2009 do 31. avgusta 2015.
- 4 V *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2013, C 353, str. 11) je bil 3. decembra 2013 objavljen javni poziv k vložitvi kandidatur za imenovanje dveh sodnikov Sodišča za uslužbence za dobo šestih let, in sicer od 1. oktobra 2014 do 30. septembra 2020. Navedeni poziv je bil objavljen, ker sta se 30. septembra 2014 iztekla mandata dveh sodnikov Sodišča za uslužbence, in sicer sodnikov S. Van Raepenbuscha in H. Kreppela. Odbor iz člena 3(3) Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor (v nadaljevanju: izbirni odbor), je nato sestavil seznam šestih kandidatov (v nadaljevanju: zadevni seznam kandidatov).
- 5 Ker Svet na delovni mesti, ki sta ju zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, ni imenoval sodnikov, sta ta ohranila mandat tudi po njegovem prenehanju, to je po 30. septembru 2014, in sicer na podlagi člena 5, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, v skladu s katerim sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije. Ta določba se je za sodnike Sodišča za uslužbence uporabljala na podlagi člena 5, prvi odstavek, Priloge I k navedenemu statutu v različici, ki se uporablja za obravnavani spor.
- 6 Pritožnica je v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence 9. marca 2015 vložila tožbo, vpisano pod opravilno številko F-40/15, s katero je predlagala razveljavitev spornega ocenjevalnega poročila.
- 7 Zadeva F-40/15 je bila dodeljena drugemu senatu Sodišča za uslužbence, ki so ga sestavljali H. Kreppel, sodnik, M. I. Rofes i Pujol, sodnica, in K. Bradley, sodnik.
- 8 Ker zaradi prenehanja mandata sodnice M. I. Rofes i Pujol 31. avgusta 2015 ni bil objavljen javen poziv k vložitvi kandidatur, je ta na podlagi določb, navedenih v točki 5 zgoraj, mandat ohranila tudi po navedenem datumu.
- 9 Prva obravnava je bila 8. oktobra 2015. Drugi senat Sodišča za uslužbence so takrat sestavljali H. Kreppel, sodnik, M. I. Rofes i Pujol, sodnica, in J. Svenningsen, sodnik.
- 10 Pritožnici se je s sklepom Sveta z dne 8. decembra 2015 določil dopust v interesu službe na podlagi člena 42c Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije. Pritožnica je po zavrnitvi njenega ugovora zoper navedeni sklep vložila ničnostno tožbo zoper sklep, ki je predmet zadeve T-750/16, FV/Svet (UL 2017, C 6, str. 42), o kateri še ni bilo odločeno.

11 Svet je 22. marca 2016 sprejel Sklep Sveta (EU, Euratom) 2016/454 o imenovanju treh sodnikov Sodišča za uslužbence Evropske unije (UL 2016, L 79, str. 30), in sicer S. Van Raepenbuscha, z učinkom od 1. oktobra 2014, ter J. Sant'Anne in A. Kornezova, z učinkom od 1. aprila 2016. V uvodnih izjavah od 1 do 6 tega sklepa je navedeno:

- „(1) Mandat dveh sodnikov Sodišča za uslužbence [...] se je iztekel 30. septembra 2014, mandat tretjega sodnika pa 31. avgusta 2015. Zato je treba v skladu s členom 2 in členom 3(1) Priloge I k [...] Statutu Sodišča Evropske unije [...] imenovati tri sodnike za zapolnitev teh prostih mest.
- (2) Odbor, ustanovljen na podlagi člena 3(3) Priloge I k [Statutu Sodišča Evropske unije], je na podlagi leta 2013 objavljenega javnega poziva k vložitvi kandidatur za imenovanje dveh sodnikov Sodišča za uslužbence [...] dal mnenje o ustreznosti kandidatov za izvajanje sodniške funkcije na Sodišču za uslužbence. Izbirni odbor je svojemu mnenju priložil seznam šestih kandidatov z najustrežnejšimi izkušnjami na visoki ravni.
- (3) Po političnem dogovoru o reformi sodnega sistema Evropske unije, na podlagi katerega je bila sprejeta Uredba (EU, Euratom) 2015/2422 Evropskega parlamenta in Sveta [...], je Sodišče [Evropske unije] 17. novembra 2015 predstavilo predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu pristojnosti na Splošno sodišče [...] za odločanje o sporih med Unijo in njenimi uslužbenci na prvi stopnji z učinkom od 1. septembra 2016.
- (4) V teh okoliščinah je iz časovnih razlogov ustrezno, da se ne objavi nov javni poziv k vložitvi kandidatur, temveč se raje uporabi seznam šestih kandidatov z najustrežnejšimi izkušnjami na visoki ravni, ki ga je izbirni odbor pripravil po javnem pozivu k vložitvi kandidatur, objavljenem leta 2013.
- (5) Zato je ustrezno, da se za sodnike Sodišča za uslužbence imenujejo tri osebe z navedenega seznama, pri čemer je treba zagotoviti uravnoteženo sestavo Sodišča za uslužbence na podlagi izbire med državljani držav članic s kar najširšega možnega geografskega območja in ob upoštevanju zastopanih nacionalnih pravnih sistemov. Tri osebe s tega seznama, ki imajo najustrežnejše izkušnje na visoki ravni so Sean Van Raepenbusch, João Sant'Anna in Alexander Kornezov. João Sant'Anna in Alexander Kornezov bi morala biti imenovana z učinkom od datuma začetka veljavnosti tega sklepa. Glede na to, da je bil Sean Van Raepenbusch že sodnik Sodišča za uslužbence Evropske unije do 30. septembra 2014 in je ohranil svoj mandat do sprejetja sklepa Sveta v skladu s členom 5 [Statuta Sodišča Evropske unije], je primerno, da se ga imenuje za nov mandat z učinkom od dneva po prenehanju prejšnjega mandata.
- (6) V skladu s členom 2 Priloge I k [Statutu Sodišča Evropske unije] se vsako prosto mesto zapolni z imenovanjem novega sodnika za dobo šest let. Toda, ko se bo začela uporabljati predlagana uredba o prenosu pristojnosti na Splošno sodišče Evropske unije za odločanje o sporih med Unijo in njenimi uslužbenci na prvi stopnji, bo Sodišče za uslužbence prenehalo obstajati, in mandat trojice sodnikov, imenovanih s tem sklepom, bo tako prenehal *ipso facto* na dan pred datumom začetka uporabe navedene uredbe.“

12 J. Sant'Anna in A. Kornezov sta prisegla 13. aprila 2016.

13 Sodišče za uslužbence je s sklepom z dne 14. aprila 2016 (UL 2016, C 146, str. 11) sodnike K. Bradleyja, J. Sant'Anna in A. Kornezova dodelilo drugemu senatu Sodišča za uslužbence za obdobje od 14. aprila do 31. avgusta 2016.

- 14 Sodišče za uslužbence je z dopisom z dne 19. aprila 2016 stranki obvestilo, da se je zaradi odhoda dveh članov sestave, ki sta sodelovala na obravnavi 8. oktobra 2015 (glej točko 9 zgoraj), in sicer sodnika H. Kreppela in sodnice M. I. Rofes i Pujol, na podlagi člena 27(3), drugi stavek, svojega poslovnika odločilo ponovno začeti ustni del postopka in določiti nov datum obravnave za 12. maj 2016.
- 15 Sodno tajništvo Sodišča za uslužbence je z dopisom z dne 29. aprila 2016 stranki obvestilo o novi sestavi senata.
- 16 Druga obravnava je 12. maja 2016 potekala pred drugim senatom Sodišča za uslužbence, ki so ga sestavljali sodniki K. Bradley, J. Sant'Anna in A. Kornezov.
- 17 Pritožnica je na prvi stopnji Sodišču za uslužbence predlagala, naj:
- sporno ocenjevalno poročilo razveljavi;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 18 Svet je na prvi stopnji Sodišču za uslužbence predlagal, naj:
- tožbo zavrne;
 - pritožnici naloži plačilo stroškov.
- 19 Sodišče za uslužbence je z izpodbijano sodbo zavrnilo tožbo na prvi stopnji in pritožnici naložilo, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki jih je priglasil Svet. V točkah od 53 do 98 izpodbijane sodbe je preučilo in zavrnilo prvi tožbeni razlog, ki se je nanašal na očitne napake pri presoji in kršitev obveznosti obrazložitve. V točkah od 99 do 121 izpodbijane sodbe je preučilo in zavrnilo drugi tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja.

Postopek pred Splošnim sodiščem in predlogi strank

- 20 Pritožnica je 7. septembra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to pritožbo.
- 21 Svet je 21. decembra 2016 vložil odgovor na pritožbo.
- 22 Pritožnica je 20. januarja 2017 vložila predlog za vložitev replike, ki mu je predsednik pritožbenega senata ugodil. Pritožnica je 27. marca 2017 vložila repliko. Svet je 10. maja 2017 vložil dupliko.
- 23 Splošno sodišče je 15. novembra 2017 na podlagi člena 28 svojega poslovnika in na predlog pritožbenega senata odločilo, da to zadevo odstopi v odločanje razširjeni sestavi.
- 24 Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika od Sveta zahtevalo predložitev zadevnega seznama kandidatov. Svet je to zahtevo izpolnil v predpisanem roku.
- 25 Ker je Splošno sodišče (pritožbeni senat) menilo, da je na podlagi listin iz spisa v zadevi dejansko stanje dovolj razjasnjeno, in ker stranki nista predlagali svojega zaslišanja na obravnavi, je navedeno sodišče na predlog sodnika poročevalca odločilo, da bo v skladu s členom 207(2) svojega poslovnika o pritožbi odločilo brez ustnega dela postopka.
- 26 Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;

- posledično, njenim predlogom na prvi stopnji ugodi in tako:
 - sporno ocenjevalno poročilo razveljavi;
 - Svetu naloži plačilo stroškov;
 - Svetu naloži plačilo stroškov obeh postopkov.
- 27 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - pritožnici naloži plačilo stroškov.

Pravo

Pritožba

- 28 Pritožnica v podporo pritožbi navaja tri pritožbene razloge. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na nepravilno sestavo senata. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na preudarke Sodišča za uslužbence, na podlagi katerih je to zavrnilo prvi tožbeni razlog, predložen na prvi stopnji, ki se je na eni strani nanašal na očitne napake pri presoji in na drugi strani na kršitev obveznosti obrazložitve. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na preudarke Sodišča za uslužbence, na podlagi katerih je to zavrnilo drugi tožbeni razlog, predložen na prvi stopnji, ki se je nanašal na kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja.
- 29 Pritožnica v okviru prvega pritožbenega razloga trdi, da senat, ki je izdal izpodbijano sodbo, ni bil sestavljen pravilno. Svet naj se pri imenovanju sodnika na delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, ne bi smel opreti na zadevni seznam kandidatov, ki ga je izbirni odbor sestavil na podlagi javnega poziva k vložitvi kandidatur, objavljenega 3. decembra 2013. Ta javni poziv k vložitvi kandidatur naj bi se nanašal izključno na delovni mesti, ki sta ju zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, katerih mandata sta se iztekla 30. septembra 2014, ne pa tudi na delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, ki je bila imenovana za mandat od 1. septembra 2009 do 31. avgusta 2015. Ta seznam naj ne bi bil splošni rezervni seznam. Svet bi moral upoštevati splošni okvir, določen z javnim pozivom k vložitvi kandidatur. Sodnik, imenovan na delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, naj bi bil imenovan brez predhodne objave javnega poziva k vložitvi kandidatur in naj torej ne bi bil imenovan veljavno. Tako naj bi sodnica M. I. Rofes i Pujol ohranila svoj mandat, senat, ki je izdal izpodbijano sodbo, pa naj bi bil sestavljen nepravilno. Poleg tega naj ne bi bili izpolnjeni pogoji iz člena 27(3), drugi stavek, Poslovnika Sodišča za uslužbence. Pritožnica v teh okoliščinah tudi trdi, da Svet s sprejetjem Sklepa 2016/454 ni mogel spremeniti postopka imenovanja sodnika Sodišča za uslužbence, ki je določen v Prilogi I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor. Ta postopek naj bi bilo mogoče spremeniti zgolj v skladu s členom 281 PDEU, ki naj bi določal sodelovanje Evropskega parlamenta in Sodišča Evropske unije.
- 30 Svet tem trditvam nasprotuje. Senat naj bi bil sestavljen pravilno. Sklep 2016/454 naj ne bi bil nezakonit. V nasprotju s trditvami pritožnice naj bi imel Svet pravico uporabiti zadevni seznam. Tako naj mu ne bi bilo treba objaviti novega javnega poziva k vložitvi kandidatur vsakokrat, ko bi se izpraznilo delovno mesto na Sodišču za uslužbence. V skladu s prakso na drugih mednarodnih sodiščih naj bi bilo mogoče sestaviti rezervni seznam kandidatov, ki so lahko imenovani ob izpraznitvi delovnega mesta. Tako naj bi imel Svet pri imenovanju sodnika Sodišča za uslužbence pravico uporabiti zadevni seznam kandidatov, ne da bi predhodno objavil nov razpis za prosto delovno mesto. Dokler je bilo na tem seznamu dovolj kandidatov, naj bi imel pravico izbirati med uporabo tega

seznama in objavo novega poziva k vložitvi kandidatur. V zvezi s tem naj bi imel polje proste presoje. To naj ne bi bilo v nasprotju niti s Sklepom Sveta z dne 2. novembra 2004 o ustanovitvi Sodišča za uslužbenca Evropske unije (2004/752/ES, Euratom) (UL 2004, L 333, str. 7) niti z njegovo preteklo prakso. V nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, naj Svet ne bi niti kršil niti spremenil Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor.

- 31 Pritožnica v okviru prvega pritožbenega razloga v bistvu trdi, da je izpodbijano sodbo izdal nepravilno sestavljen senat, ker naj bi bil postopek imenovanja enega od sodnikov tega senata nepravilen. V teh okoliščinah trdi, da je bil postopek imenovanja sodnika na delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, nepravilen.
- 32 Glede na te trditve je treba preučiti, prvič, ali je sodnik, na čigar postopek imenovanja se nanašajo trditve pritožnice (v nadaljevanju: zadevni sodnik), zasedal v senatu, ki je izdal izpodbijano sodbo, drugič, ali je bil postopek imenovanja tega sodnika nepravilen in, po potrebi, tretjič, kakšne naj bi bile posledice take nepravilnosti za pravilnost sestave navedenega senata.
- 33 Najprej je treba preučiti, ali je zadevni sodnik zasedal v drugem senatu Sodišča za uslužbenca, ki je izdal izpodbijano sodbo.
- 34 V teh okoliščinah je treba na prvem mestu opozoriti, da so drugi senat Sodišča za uslužbenca, ko je izdal izpodbijano sodbo, sestavljali sodniki K. Bradley, J. Sant'Anna in A. Kornezov (glej točki 13 in 16 goraj).
- 35 Na drugem mestu je treba navesti, da sodnik K. Bradley za sodnika Sodišča za uslužbenca ni bil imenovan s Sklepom 2016/454, tako da ne more biti zadevni sodnik. Sodnika J. Sant'Anna in A. Kornezov pa sta bila, nasprotno, imenovana za sodnika Sodišča za uslužbenca s tem sklepom.
- 36 Na tretjem mestu je treba opozoriti, da so trije kandidati, ki so bili imenovani za sodnike Sodišča za uslužbenca s Sklepom 2016/454, S. Van Raepenbusch, J. Sant'Anna in A. Kornezov. Kot je razvidno iz izreka in uvodne izjave 5 Sklepa 2016/454, je bil S. Van Raepenbusch prvi kandidat, ki ga je imenoval Svet, in je bil na svojem delovnem mestu potrjen za nov mandat z učinkom od dneva po prenehanju prejšnjega mandata, to je 1. oktobra 2014. S. Van Raepenbusch tako ni bil imenovan na delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, in torej ni zadevni sodnik.
- 37 Na četrtem mestu je treba navesti, da sta preostala kandidata, ki sta bila za sodnika Sodišča za uslužbenca imenovana s Sklepom 2016/454, J. Sant'Anna in A. Kornezov, tako da je zadevni sodnik eden od njiju. Oba ta sodnika sta zasedala v drugem senatu Sodišča za uslužbenca, ki je izdal izpodbijano sodbo.
- 38 Zato je treba ugotoviti, da je zadevni sodnik zasedal v drugem senatu Sodišča za uslužbenca, ki je izdal izpodbijano sodbo.
- 39 Nato je treba preučiti trditve pritožnice, s katerimi ta želi dokazati, da zadevni sodnik ni bil imenovan pravilno.
- 40 V okviru tega je treba opozoriti, da so v skladu s členom 257, četrti odstavek, PDEU člani specializiranih sodišč izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniške položaje. Svet jih imenuje soglasno.
- 41 V skladu s členom 2(1), tretji pododstavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor, se je prosto mesto zapolnilo z imenovanjem novega sodnika Sodišča za uslužbenca za dobo šestih let.

- 42 V skladu s členom 3(1), prvi stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor, je sodnike imenoval Svet, ki je po posvetovanju z izbirnim odborom odločil v skladu s členom 257, četrti odstavek, PDEU. V skladu s členom 3(1), drugi stavek, navedene priloge je Svet pri imenovanju sodnikov zagotovil uravnoteženo sestavo Sodišča za uslužbence, tako da so bili med državljani držav članic izbrani sodniki s čim širšega geografskega območja in da so bili upoštevani zastopani nacionalni pravni sistemi.
- 43 Iz člena 3(2), prvi stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor, izhaja, da je lahko kandidaturu vložil vsakdo, ki je imel državljanstvo Unije in je izpolnjeval pogoje iz člena 257, četrti odstavek, PDEU. V skladu s členom 3(2), drugi stavek, navedene priloge je Svet, ki je odločil na priporočilo Sodišča, določil pogoje in podrobnosti za predložitev in obravnavo kandidatur.
- 44 V skladu s členom 3(4), prvi stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor, je izbirni odbor podal mnenje o ustreznosti kandidatov za izvrševanje sodniške funkcije v okviru Sodišča za uslužbence in temu mnenju priložil seznam kandidatov z najustreznejšimi izkušnjami na visoki ravni. V skladu s členom 3(4), tretji stavek, navedene priloge je moral ta seznam vsebovati vsaj dvakrat več kandidatov, kot je znašalo število sodnikov, ki jih je moral Svet imenovati.
- 45 Z vidika teh določb je treba preučiti trditev pritožnice, da je bil postopek imenovanja zadevnega sodnika nepravilen, ker naj bi Svet tega sodnika na delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, imenoval na podlagi zadevnega seznama kandidatov, čeprav naj ta seznam ne bi bil sestavljen za imenovanje sodnika na to delovno mesto.
- 46 V zvezi s tem je treba na prvem mestu opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso, tudi kadar ima institucija široko diskrecijsko pravico pri imenovanju kandidata, to diskrecijsko pravico izvrševati ob polnem spoštovanju vseh upoštevnihih predpisov, torej ne le razpisa za prosto delovno mesto, ampak tudi morebitnih postopkovnih pravil, ki jih mora organ upoštevati pri izvrševanju svoje diskrecijske pravice. Razpis za prosto delovno mesto in pravila o postopku imenovanja so tako del pravnega okvira, ki ga mora institucija strogo spoštovati pri izvrševanju svoje široke diskrecijske pravice (glej v tem smislu sodbi z dne 4. julija 2006, Tzirani/Komisija, T-88/04, EU:T:2006:186, točka 78, in z dne 11. julija 2007, Konidaris/Komisija, T-93/03, EU:T:2007:209, točka 121).
- 47 To načelo naj bi veljalo tudi v okviru postopka imenovanja sodnika Sodišča za uslužbence, kadar je Svet imenoval sodnika na podlagi seznama kandidatov, ki je bil sestavljen na podlagi javnega poziva k vložitvi kandidatur.
- 48 Zato bi moral Svet upoštevati ne le pravni okvir določb, navedenih v točkah od 40 do 44 zgoraj, ampak tudi pravni okvir, ki izhaja iz javnega poziva k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013 (glej točko 4 zgoraj).
- 49 Kot je razvidno iz tega javnega poziva k vložitvi kandidatur, je bil ta objavljen izključno za imenovanje dveh sodnikov na delovni mesti, ki sta ju zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, ne pa tudi za imenovanje tretjega sodnika na delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol.
- 50 Zato se je lahko seznam, sestavljen na podlagi javnega poziva k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, uporabil samo za zapolnitev prostih delovnih mest, ki sta ju zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel.
- 51 Iz tega sledi, da je Svet s tem, da je ta seznam uporabil za zapolnitev tretjega delovnega mesta, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, kršil pravni okvir, določen z javnim pozivom k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013. Opozoriti je namreč treba, da je Svet glede na izrek Sklepa 2016/454 in

njegovo uvodno izjavo 5 za sodnike Sodišča za uslužbence imenoval, prvič, S. Van Raepenbuscha, drugič, J. Sant'Anno in, tretjič, A. Kornezova. Čeprav je imel Svet pravico uporabiti ta seznam za prvi dve imenovanji, pa tega ni imel pravice storiti za tretje imenovanje.

- 52 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da uporaba zadevnega seznama kandidatov, ki ga je izbirni odbor sestavil zaradi imenovanja dveh sodnikov na delovni mesti, ki sta ju zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel za dobo šestih let z začetkom 1. oktobra 2014, za zapolnitev prostega delovnega mesta, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, ni bila v skladu s pravili o postopku imenovanja sodnikov Sodišča za uslužbence, navedenimi v točkah od 40 do 44 zgoraj.
- 53 V teh okoliščinah je treba na eni strani opozoriti, da je moralo biti v skladu s členom 3(4), tretji stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije na seznamu kandidatov dvakrat več kandidatov, kot je znašalo število sodnikov, ki jih je moral Svet imenovati. To pomeni, da so morala biti v javnem pozivu k vložitvi kandidatur za sestavo tega seznama opredeljena prosta delovna mesta. Vendar je bil javni poziv k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013 omejen na prosti delovni mesti, ki sta ju zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, ni pa se nanašal na delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol.
- 54 Na drugi strani je treba opozoriti, da je lahko v skladu s členom 3(2), prvi stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor, kandidaturo vložil vsakdo, ki je imel državljanstvo Unije, katerega neodvisnost je bila nedvomna in ki je izpolnjeval pogoje za imenovanje na sodniške položaje. Poleg tega je treba opozoriti, da so morali biti v skladu s členom 3(4), drugi stavek, navedene priloge na seznamu, ki ga je sestavil izbirni odbor, navedeni kandidati z najustreznejšimi izkušnjami na visoki ravni. To pomeni, da je bil eden od ciljev teh določb omogočiti vložitev kandidature vsem kandidatom, ki so izpolnjevali pogoje, za zagotovitev, da so na seznamu, ki ga je sestavil izbirni odbor, kandidati z najustreznejšimi izkušnjami na visoki ravni.
- 55 Pristopa, ki ne zagotavlja popolne izpolnitve tega cilja, torej ni mogoče šteti za skladnega s pravili, ki urejajo postopek imenovanja sodnikov Sodišča za uslužbence.
- 56 Ni pa mogoče izključiti, da je bil zaradi uporabe zadevnega seznama kandidatov, sestavljenega za zapolnitev prostih delovnih mest, ki sta ju zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, izključen del potencialnih kandidatov, in sicer tistih, ki niso vložili kandidatur za ti delovni mesti, vendar bi se nagibali k vložitvi kandidature za delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol. V zvezi s temi morebitnimi kandidati je treba na eni strani navesti, da je moral Svet v skladu s členom 3(1), drugi stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor, pri imenovanju sodnikov zagotoviti uravnoteženo sestavo Sodišča za uslužbence, tako da so bili med državljani držav članic izbrani sodniki s čim širšega geografskega območja in da so bili upoštevani zastopani nacionalni pravni sistemi. Glede na merila, ki jih je moral Svet upoštevati pri izbiri, ni mogoče izključiti, da so se ob upoštevanju geografske uravnoteženosti pravniki iz nekaterih držav članic, ki so na primer španski državljani, morda odločili, da ne bodo vložili kandidatur za delovni mesti, ki sta ju zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, ker je Sodišče za uslužbence že imelo španskega člana, in sicer sodnico M. I. Rofes i Pujol. Na drugi strani iz legitimnih razlogov ni mogoče izključiti, da so se potencialni kandidati, ki so izpolnjevali pogoje in imeli ustrezne izkušnje, odločili, da ne bodo vložili kandidature za mandat, ki se je začel 1. oktobra 2014, bi pa se nagibali k vložitvi kandidature za mandat, ki bi se začel 1. septembra 2015.
- 57 Nazadnje je treba navesti, da ob objavi javnega poziva k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013 za imenovanje dveh sodnikov na delovni mesti, ki sta ju zasedala sodnika S. Van Raepenbusch in H. Kreppel, morebitni kandidati za delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, niso mogli pričakovati, da se bo seznam, ki ga je sestavil izbirni odbor, pozneje uporabil za zapolnitev prostega delovnega mesta, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol.

- 58 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba ugotoviti, da postopek imenovanja zadevnega sodnika ni bil pravilen, ne samo ker Svet ni upošteval pravnega okvira, določenega z javnim pozivom k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, ampak tudi ker pristop Sveta ni bil v skladu s pravili o imenovanju sodnika Sodišča za uslužbence, navedenimi v točkah od 40 do 44 zgoraj.
- 59 Te ugotovitve ni mogoče ovreči z nobeno trditvijo Sveta.
- 60 Na prvem mestu je treba zavrnilo trditev Sveta, da je bil pogoj iz člena 3(4), tretji stavek, Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije v različici, ki se uporablja za obravnavani spor, v skladu s katerim je moral seznam kandidatov vsebovati vsaj dvakrat več kandidatov, kot je znašalo število sodnikov, ki jih je moral Svet imenovati, izpolnjen, ker so bila na tem seznamu imena šestih kandidatov. V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da to ni bil edini pogoj, ki je moral biti izpolnjen v okviru postopka imenovanja sodnika Sodišča za uslužbence.
- 61 Na drugem mestu, v zvezi s trditvijo Sveta, da je imel široko diskrecijsko pravico, je dovolj opozoriti, da na podlagi te pravice ni mogel obiti niti pravnega okvira, ki je izhajal iz javnega poziva k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, niti določb, ki urejajo postopek imenovanja sodnika Sodišča za uslužbence, navedenih v točkah od 40 do 44 zgoraj.
- 62 Na tretjem mestu je treba zavrnilo trditev Sveta, da ga ni zavezovala pretekla praksa. V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da preudarki v točkah od 33 do 58 zgoraj ne temeljijo na primerjavi med pristopom Sveta pri imenovanju zadevnega sodnika in njegovo preteklo prakso, temveč na ugotovitvi, da ta pristop ni bil v skladu z veljavnim pravnim okvirom.
- 63 Na četrtem mestu, Svet navaja trditve, s katerimi želi dokazati, da je imel na podlagi upoštevanih določb pravico sestaviti rezervni seznam, ki se je lahko uporabil za zapolnitev prostih delovnih mest sodnikov Sodišča za uslužbence. V zvezi s tem je dovolj navesti, da v obravnavanih okoliščinah ne gre za vprašanje, ali je imel Svet pravico sestaviti tak rezervni seznam, temveč ali je imel pravico zapolniti prosto delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol, z imenovanjem kandidata na podlagi seznama, ki ni bil sestavljen za ta namen. Zato je treba tudi to trditev zavrnilo, ne da bi bilo treba odgovoriti na vprašanje, ali je imel Svet pravico sestaviti tak rezervni seznam.
- 64 Tako je treba ugotoviti, da je bil postopek imenovanja zadevnega sodnika nepravilen, in ni mogoče izključiti, da bi – če bi bil objavljen javni poziv k vložitvi kandidatur za prosto delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol – kandidati, ki se niso odzvali na javni poziv k vložitvi kandidatur z dne 3. decembra 2013, vložili kandidaturo in da bi v tem primeru izbirni odbor izbral drugače. V teh okoliščinah ni mogoče izključiti, da so lahko ugotovljene nepravilnosti vplivale na odločitev o imenovanju zadevnega sodnika na delovno mesto, ki ga je zasedala sodnica M. I. Rofes i Pujol.
- 65 Tretjič, preučiti je torej treba, ali je lahko zaradi nepravilnosti v postopku imenovanja zadevnega sodnika vprašljiva pravilnost sestave drugega senata Sodišča za uslužbence, ki je izdal izpodbijano sodbo.
- 66 V teh okoliščinah je treba opozoriti, da mora pritožbeno sodišče v skladu s sodno prakso Sodišča v primeru izpodbijanja pravilnosti sestave sodišča, ki je odločalo na prvi stopnji, ki ni očitno nebitveno, preveriti pravilnost navedene sestave. Pritožbeni razlog, ki se nanaša na nepravilnost sestave, je namreč razlog javnega reda, ki ga je treba preučiti po uradni dolžnosti, tudi če ta nepravilnost ni bila navedena na prvi stopnji (glej v tem smislu sodbo z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točke od 44 do 50).
- 67 Kot izhaja iz člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, je ena od zahtev v zvezi s sestavo, da morajo biti sodišča neodvisna, nepristranska in predhodno ustanovljena z zakonom.

- 68 Iz te zahteve, ki jo je treba razumeti tako, da morajo biti sestava sodišča in njegove pristojnosti predhodno urejene z zakonom, izhaja načelo zakonitega sodnika, katerega cilj je zagotoviti neodvisnost sodne oblasti glede na izvršilno (glej v tem smislu sodbo z dne 13. decembra 2012, Strack/Komisija, T-199/11 P, EU:T:2012:691, točka 22).
- 69 V teh okoliščinah je treba opozoriti, da v skladu s členom 52(3), prvi stavek, Listine o temeljnih pravicah, kolikor ta vsebuje pravice, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisano v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), sta vsebina in obseg teh pravic enaka kot vsebina in obseg pravic, ki ju določa navedena konvencija.
- 70 Opozoriti je treba tudi, da v skladu s členom 6(1), tretji pododstavek, PEU in členom 52(7) Listine o temeljnih pravicah sodišče Unije pri razlagi pravic, ki jih ta določa, ustrezno upošteva pojasnila, pripravljena kot vodilo za razlago te listine (UL 2007, C 303, str. 17). V zvezi z razlago člena 47 Listine o temeljnih pravicah je pojasnjeno:
- „V pravu Unije pravica do poštenega sojenja ni omejena na spore, ki se nanašajo na pravice in obveznosti civilnega prava. To je ena od posledic dejstva, da je Unija skupnost prava, kot navaja Sodišče v sodbi z dne 23. aprila 1986 v zadevi ‚Les Verts‘ proti Evropskemu parlamentu, 294/83, Recueil 1986, str. 1339. Kljub temu se jamstva, zagotovljena z EKČP, v vseh pogledih, razen glede njihovega področja uporabe, uporabljajo na podoben način za Unijo.“
- 71 To pomeni, da je treba v zvezi z razlago člena 47, drugi odstavek, pri stavek, Listine o temeljnih pravicah upoštevati jamstvo, ki ga daje člen 6(1), prvi stavek, EKČP, ki določa tudi načelo zakonitega sodnika.
- 72 V skladu s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP) načelo zakonitega sodnika, določeno v členu 6(1), prvi stavek, EKČP, odraža načelo pravne države, iz katerega izhaja, da mora biti sodni organ ustanovljen v skladu z željo zakonodajalca (glej v tem smislu ESČP, 27. oktober 2009, Pandjigidzé in drugi proti Gruziji, CE:ECHR:2009:1027JUD 003032302, točka 103, in ESČP, 20. oktober 2009, Gorguiladzé proti Gruziji, CE:ECHR:2009:1020JUD 000431304, točka 67).
- 73 Po mnenju ESČP mora biti sodišče torej sestavljeno v skladu z zakonodajo o ustanovitvi in pristojnosti sodišč ter vsemi drugimi določbami nacionalnega prava, katerih neupoštevanje pomeni, da eden ali več sodnikov nepravilno sodeluje pri obravnavi zadeve. Gre zlasti za določbe v zvezi z mandati, nepristojnostmi in neverodostojnostjo sodnikov (glej v tem smislu ESČP, 27. oktober 2009, Pandjigidzé in drugi proti Gruziji, CE:ECHR:2009:1027JUD 003032302, točka 104, in ESČP, 20. oktober 2009, Gorguiladzé proti Gruziji, CE:ECHR:2009:1020JUD 000431304, točka 68).
- 74 Kot izhaja iz sodne prakse ESČP, se z načelom zakonitega sodnika zahteva upoštevanje določb, ki urejajo postopek imenovanja (glej v tem smislu ESČP, 9. julij 2009, Ilatovskiy proti Rusiji, CE:ECHR:2009:0709JUD 000694504, točki 40 in 41).
- 75 Bistveno je namreč, da poleg neodvisnosti in nepristranskosti sodnikov tak vtis daje tudi postopek imenovanja. Iz tega razloga je treba strogo spoštovati pravila o imenovanju sodnika. V nasprotnem primeru bi bilo lahko ogroženo zaupanje strank v postopku in javnosti v neodvisnost in nepristranskost sodišč (glej v tem smislu odločbo sodišča EFTA z dne 14. februarja 2017, Pascal Nobile/DAS Rechtsschutz-Versicherungs, E-21/16, točka 16).
- 76 Z vidika teh načel je treba preučiti, ali imajo lahko nepravilnosti v postopku imenovanja zadevnega sodnika posledice za zakonitost sestave drugega senata Sodišča za uslužbence, ki je izdal izpodbijano sodbo.

- 77 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da iz uvodnih izjav od 1 do 6 Sklepa 2016/454, ki so povzete v točki 11 zgoraj, izhaja, da se je Svet popolnoma zavedal dejstva, da zadevni seznam kandidatov ni bil sestavljen za imenovanje sodnika na delovno mesto, ki ga je zasedala M. I. Rofes i Pujol. Kljub temu se ga je odločil uporabiti v ta namen. Iz samega akta imenovanja torej izhaja, da se je Svet namenoma izognil pravnemu okviru, določenemu z javnim pozivom za vložitev kandidatur z dne 3. decembra 2013, in pravilom o imenovanju sodnikov Sodišča za uslužbence.
- 78 V teh okoliščinah glede na pomembnost upoštevanja pravil o imenovanju sodnika za zaupanje strank v postopku in javnosti v neodvisnost in nepristranskost sodišč zadevnega sodnika ni mogoče šteti za zakonitega sodnika v smislu člena 47, drugi odstavek, prvi stavek, Listine o temeljnih pravicah.
- 79 Zato je treba sprejeti prvi pritožbeni razlog, v skladu s katerim drugi senat Sodišča za uslužbence, ki je izdal izpodbijano sodbo, ni bil sestavljen pravilno.
- 80 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba izpodbijano sodbo v celoti zavrnilo, ne da bi bilo treba preučiti drugi in tretji pritožbeni razlog.

Tožba na prvi stopnji

- 81 V skladu s členom 4 Uredbe (EU, Euratom) 2016/1192 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o prenosu pristojnosti za odločanje o sporih med Evropsko unijo in njenimi uslužbenci na prvi stopnji na Splošno sodišče (UL 2016, L 200, str. 137), če Splošno sodišče razveljavi odločbo Sodišča za uslužbence in hkrati meni, da stanje postopka odločbe ne dopušča, zadevo vrne v razsojanje senatu, ki ni odločal o pritožbi.
- 82 V obravnavani zadevi stanje postopka ne dovoljuje odločanja o tožbi na prvi stopnji. Na eni strani se namreč Splošno sodišče ne more opreti na dejanske ugotovitve sestave Sodišča za uslužbence, ki ni bila pravilna, na drugi strani pa kot pritožbeno sodišče ne more samo presojati dejanskega stanja.
- 83 Zato je treba zadevo vrniti v razsojanje senatu, ki ni senat, ki je odločal o tej pritožbi, da Splošno sodišče na prvi stopnji odloči o tožbi, ki jo je pritožnica vložila pri Sodišču za uslužbence.

Stroški

- 84 Ker se zadeva vrne v razsojanje nekemu drugemu senatu Splošnega sodišča, se odločitev o stroških pritožbenega postopka pridrži.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (pritožbeni senat)

razsodilo:

- 1. Sodba Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 28. junija 2016, FV/Svet (F-40/15), se razveljavi.**
- 2. Zadeva se vrne v razsojanje senatu Splošnega sodišča, ki ni senat, ki je odločal o tej pritožbi.**
- 3. Odločitev o stroških se pridrži.**

Jaeger

Prek

Gratsias

Papasavvas

Dittrich

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 23. januarja 2018.

Podpisi